

Juryverslag De Gouden Meeuw 2009

De winnaar van de Gouden Meeuw 2009 is een boek dat elk jurylid meteen opviel, dat boven de anderen uitstak. Men zou kunnen zeggen dat het een ambitieus project is, een ruwe diamant die technisch en stilistisch nog geslepen moet worden, maar die voldoende materiaal en drive bevat om tot een volwaardige roman uit te groeien. Het geheel is vergelijkbaar met de muziek van The Velvet Underground: technisch valt er nogal wat aan te wijzen, dat niet volmaakt is, maar het heeft onmiskenbaar een impact op de luisteraar, in dit geval de lezer. Overigens delen de winnaar en de Velvet Underground ook hun interesse voor de donkere kant van de mens.

De auteur zet zijn personage neer in een hotelkamer in Amsterdam en houdt hem daar het grootste deel van de roman gevangen. Helemaal alleen is hij niet: onvermijdelijk moet hij in gesprek treden met zijn overleden moeder. Het is daar dat de roman zijn grote kracht toont, in de geloofwaardige dialogen tussen moeder en zoon. Er wordt een getormenteerde, haat- en liefdevolle en veelzijdige relatie gesuggereerd. Het verrassende is dat dit niet leidt tot een intimistische, therapeutische roman.

De auteur durft alle registers open te trekken en in overdrive te gaan. De durf van de auteur, de vloeiende dialogen en de beklijvende beelden, wegen op tegen de stilistische beperkingen. Nu eens slaagt er de auteur erin een goede sfeer te creëren, op andere plaatsen blijft dat steken in aanzetten: je merkt dat de auteur weet waar hij heen wil. Dat hij daar nog niet altijd raakt, is alleen maar een extra reden om hem aan te moedigen.

Daarom aarzelt de jury niet om deze prijs toe te kennen aan Eddy Vereycken voor zijn roman 'Mijn handen zijn gelijk de jouwe'.

Leuven, 28 maart 2009

Juryleden: Mark Cloostermans, Suzanne Binnemans, Didi De Paris